

ERDELYI GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ELCLAP

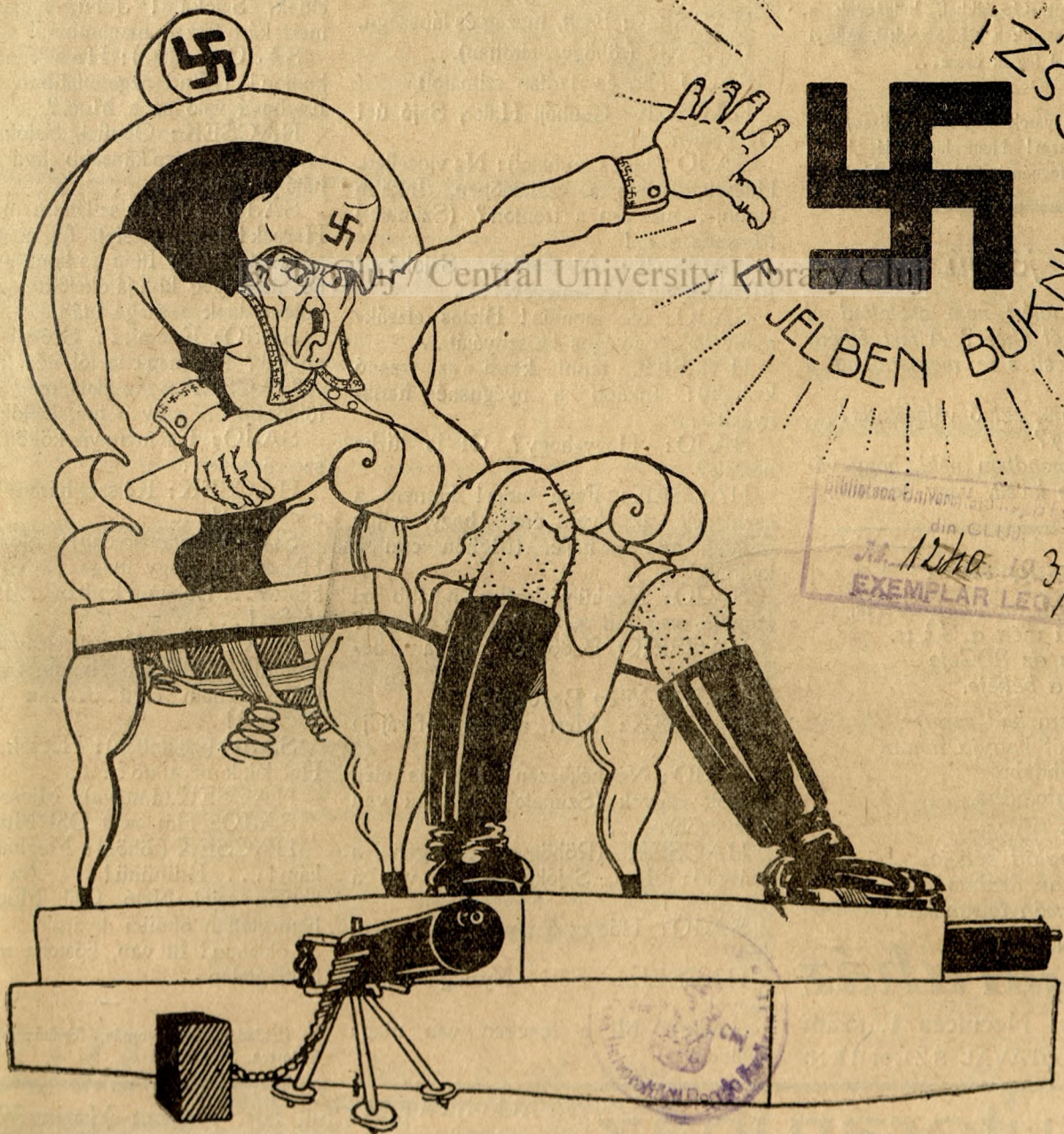
MEGJELENIK MINDEN HÓNAP ELSEJÉN ÉS TIZENÖTÖDIKÉN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Regina Maria-utca 6, II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

Hitler rémlátomása



— HackenkreuzDonnerwetter, ezt is a papok és a zsidók hozták a nyakamra!...

Dandy Bandi politikai gondolatai



— Hát most már nem panaszkodhatunk, hogy nincs politikai összefogás Romániában... Az erőviszonyok a sok összefogástól lassanként kiadják a dupla nullát...

— Szászaink Cuza-Gogáékkel, bulgáraink a törökökkel, nagyoroszaink a kisoroszokkal, erdélyi zsidóink a regátiakkal fogtak össze...

— Csupán a magyarok nem tudnak összefogni még egymásközött sem! Nem lenne jó, ha a nagymagyarok összefognának a kismagyarokkal?...

A jó fiú

— Gyurka, miért nem osztottad el igazságosan a két almát? A testvérekédnek adtad a kicsit s te megtartottad a nagyot...

— De apukám, azt ő választotta!

— Hogy-hogy?

— Hát azt mondtam neki, hogy válasszon: vagy a kicsit, vagy semmit...

Jó házasság titka

Aki A-t mond, mondjon B-t is,
Tegye hozzá még a G-t is.
Jgy meglesz az ABGéje
S odahaza a békéje.

Ezenfelül nem kell semmi,
Csak b. nejét hagyja menni
Az ABG-áruházba,
A barátok utcájába.

Olcso vásár ABGéje,
Ez ma a család békéje.
Nincsen olyan áruház ma,
Mely ily olcsón felruházna!

ABC-áruház

CLUJ, Str. Neculcea 1. szám
(RENNER-PALOTÁVAL SZEMBEN)

Hacsek és Sajó

(A z e r d é l y i á g b ó l)

Irja: BORONKAI LAJOS

HACSEK (bejön és leül a nagyablakhoz).

PINCÉR: Alászolgája, Hacsek úr! Hozhatok valamit?

HACSEK: Hogyne! Egy vásárfiát!

PINCÉR: Höhöhő! Egy turdai pogácsát?

HACSEK: Csakis! Ehhez a két kvárglihoz, ni! (Kiteszi a kis csomagot az asztalra.)

PINCÉR: (Odaszagol és elfintorodik) Tyű, a nemjőjét, ez aztán érett!...

HACSEK: Olyan, mint maga!

PINCÉR: Hogy-hogy, Hacsek úr?

HACSEK: Érett, mozog és lábszagu.

PINCÉR (röhögve elrohan).

SAJÓ (jön és riadtan szimatol).

HACSEK: Csuhájl Hitler, Sajó úr! Ülpedjen le!

SAJÓ (leül és szimatol): Ne vicceljen, Hacsek, ebben a csataidőben. Inkább mondja, mi van a fronton? (Szimatol) Micsoda szag!

HACSEK: A fronton, Sajókám? Menázi, finom csemegével...

SAJÓ: Ne mondja! Biztos elzsákmányolták a nyégus tarisznyáját...

HACSEK (enni kezdi az izzadó kvárglit): Inkább a nyégusné harisnyáját...

SAJÓ: Hogy-hogy? Őt is tűzbe hozták?

HACSEK: Fene tudja! Hanem a csemegéje, az olyan érett, hogy szinte csöpög róla a hájlé. (Mohón eszi a kvárglit.)

SAJÓ: Ne hülyéskedjen, inkább azt mondja meg, mit csinál Bádöglő marsall?

HACSEK; Bedöglő, Sajókám, bedöglő!

SAJÓ: Miért Bedöglő?

HACSEK: Mert minden ofszájdja bedöglök...

SAJÓ: Ne héklizzen! Ugy is elég izgatott vagyok (Szimatol). Valami van a levegőben...

HACSEK (Röhögve csipegeti a kvárglit): Mitul, Sajókám és mi van a levegőben?

SAJÓ: Hát ez a tavaszi illat, nem érzi?

HACSEK: Sőt! Nyakig benne vagyok!

SAJÓ: Mi a fenében van maga nyakig?

HACSEK: Hát az illatban, Sajókám! A hájlében... az iháj-csuhájlében... a teremtésit annak a cuki olműci kvárglinak!... Ez aztán a csemege!...

SAJÓ: Hacsek, maga vagy örült, vagy szerelmes! (Szimatol) Honnan jön maga?

HACSEK: Örültem szerelmes vagyok és a sarki bodogából jövök, Sajókám!

SAJÓ (gyanakodva): És nem rühelli? Családos ember létére... Négy gyerek neveletlen apja...

HACSEK: Hát igen! Szerelmesek vagyok az illatának, a jólérett finom olműcinak, Sajókám! Juhú, fogjatok meg, mert kárt tesztek magamban!

SAJÓ (riadtan): Hacsek, ne marhászkodjon! (Mind izgatottabban szimatol.) És hová való az a Muci?

HACSEK: Olműci, Sajókám, csehországi. A legpikánsabb kvárgli a föld hátán! Imádom!...

SAJÓ: Na így se láttam még magát, Hacsek! És hol csipte fel magának?

HACSEK: Itt a sarkon. A bodogából mosolyog ki a járókelőkre. Azok meg bolondulnak a szaga után...

SAJÓ: Értem... Szóval egy sarkanyal? Na maga is jól néz ki!

HACSEK: Az illata meg egyenesen földöntuli!... Ilyen tuli, Sajókám!

SAJÓ: És mennyit költött rá, maga szerencsétlen?

HACSEK: Kétszer három lájt, eszem a csücsköt!...

SAJÓ (gyanakodva): Nem hiszem, Hacsek!.. Hogy maga... egyszerre... kétszer... Ebben a korban... És amilyen sócher!...

HACSEK: Becsüfetszavamra! És ezentúl mindennap benne vagyok... Olyan finom érett... Az illata meg észbontó!...

SAJÓ (izgatottan): Hacsek, megörjül! Hol lakik az a nő?...

HACSEK (ámulva): Micsoda nő?

SAJÓ: Hát ez a Ohl Muci!

HACSEK (röhög): Meghalok, Sajókám!... Brühühü!... Az nem nő, hanem sajt! Nem Ohl Muci, hanem hamisítatlan olműci kvárgli!... Huhuj, az oldalam! Itt van, kóstolja meg, maga boldogtalan...

(Előadás, utánnomlás, fordítás joga szigoruan fentartva. Szerző.)

Garabonciás konferánsza

UDV AZ OLVASÓNAK!

„Bort, buzát, békességet!” — ezt kívánták vidám rigmusokban, szenvedő népüknek az ősrégi erdélyi Garabonciások, a mi őseink: tréfacsinálók és derülátók...

És nincs, aki tagadhatná, hogy az embernek elsősorban derülátásra van szüksége. „Keep smiling” — mondta az angol, amit így fordított le plasztikusan egy erdélyi fiatal vállalkozó: „On minden esetre legyen jókedvű!”...

Mert jaj annak a háznak, ahol a család tagjai lehorgasztott lélekkel, csüggeteg szívvel állnak a munkába és százsorosán jaja, ha ugyanilyen hangulatban állnak a munkátlanságba!... Az ember legnagyobb ellensége nem a halál, hanem a hitehagyott és reményvesztett élet...

„Sursum corda — Fel a szívekkel!” — mondja a vallás, mi pedig, az éltető napot imádó humoristák, azzal toldjuk meg ezt a remek mondást, hogy: „Fel a fejjel!”... Fel a fejjel, testvér, még akkor is, ha nincs már semmibe fogózni

a remegő kéznek, ha minden ellentmond is az emberi észnek... Az arc ékessége a mosoly s a mosoly maga az élet... Ezt mondjuk mi, humoristák, pedig a mi vidám filozófiánk egyedül üdvözítő ezen a földön...

Itt vagyunk tehát újra az Erdélyi Garabonciással, a felderítő humor kobzával az olvasó ablaka alatt... A derüs tréfa kicsordul szívéből, a vidám dalunk szeretet-hullámon száll az olvasó szívébe s csak egy a vágyunk: mosolyt akarunk látni az elborult emberarcon!...

Hisszük és tudjuk, hogy a fogadtatásunk most is olyan lelkes lesz, mint azelőtt volt... Hiszen mi nem vagyunk ellenség, hanem jóbarát.

Mi a megbékélést, megnyugvást hozzuk a palotába és kunyhóba egyaránt. Tehát béke velünk, a jóakarátú emberekkel!...

Boronkai Lajos

A város legrosszabb fizetőjénél, a kopasz „disznófejű nagyrúnál” ingerülten becsenget az egyik helybeli „butorgyáros” személyesen. Nagysokára megnyílik a nagy villakapu kémlelő ablaka s egy ravaszképi cseléd szól ki rajta:

— Kit tetszik és kihez van szerencsém?

— Én vagyok a bútoros a régi bútorszámlával!

— Sajnálom, de a naccságos úr nincs idehaza...

— Mondjon valami újat! Hát a nagyságos asszony?

— Ó itthon van, de nem jól érzi magát...

— Nahát ez nem járja! Tulajdonképpen ki szokott itt fizetni?

— Én nem tudom, kérem! Én csak három éve vagyok itt és azalatt nem fordult elő, hogy valakinek fizettek volna...

Rövid ideig!

Ritka alkalom a legjobb minőségű árukat a legolcsóbb árak mellett beszerezni:

BIRÓ-nál, Reg. Ferd. 11-a,
míg az átszervezés tart!

A kényelmes férj

— Anyuci, hozhatnál magaddal valami pikánsat estére...

— Jó, apuci. Mit szólnál például egy ezüstrókához?...

Leányiskola

— A tanító néni felírja a táblára: „Látok”, azután odafordul az osztály felé:

— Na Köcsög Terka, olvasd el, amit felírtam!

A kis Terka mélyen hallgat. A tanítónő biztatja:

— Na mit csinálók a szememmel?

— Kancsalitok!...

A drámai hős

— Direktor úr, nekem a vagyonom a tehetségem...

— Vigasztalódjék, művész úr! A szegénység nem szegyen...

Enyhítő körülmény

— Igaz az, kisasszony, hogy a volt vőlegénye hajából egy marékkal kitépett?

— Igaz, bíró úr, de csak emléke!...

Jó munkaadó

— Aztán hogy hívják magát, leányom?

— Juliskának, naccságos úr.

— Jóravaló, ügyes leánynak látszik maga, Juliska és én családtagnak akarom tekinteni — de azért ne szóljon erről a feleségemnek...

Minta menyasszony

Vőlegényem hamar megfőztem,
Electrica-gyorsfőzőn főztem,
Étettem mannával, cukros dióval,
Nálam tartottam hercig rádióval,
Nálam tanulta a modern táncot,
Ha gyűrött volt, hát villannyal
Kivasaltam rajta minden ráncot...

Rádió, gyorsfőző, vasaló

minden háztartási villanycikk

Electricánál

a legmegbízhatóbb!

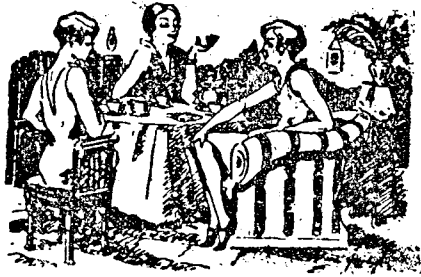
C L U J, Hotel Central-épület.

Eladó vaságy

sodronnyal, finom matraccal,
fehérre fényezett diszes kivitelben.

Str. Regina Maria 6., II. Em. 7/b.

(Fotofilm-udvar)



— Oll rájd, drágám, a történelmi elnyomatás éjszakai sötétsége után most már fényes nappal is igyekeznek minket elnyomni egyes vakmerő diktátorok... Egyelőre két kivétel van csupán: az egyik a csokoládészínű Hájlé nyégus, aki előzékenyen engedti nőfarsainkat az olaszoktól agyonlővetni, a másik pedig a muszka Sztalin, aki lovasezredet szervezett az odaadó elvlársnőkből és az ezred minden amazonja szőrén üli meg a lovat...

— Csak csupán a fess Verführer Adolfal nem vagyunk megelégedve, a fajvédő árjaelmélet miatt... Némlich nehéz azt elméletben megállapítani, hogy gyakorlatban kinek mi az árja... Miért is ez az egész ármaximálási módszer bukkantnak tekinthető a nők szempontjából...

— Egy fess Verführernek, amilyen az Adolf, tudnia kellene, hogy nincs olyan férzfarsarnok, aki egy nőnél meg tudná állapítani a tatája vallását csak úgy, mint a nő életkorát... A férfinál ugyanis ott van a kézzelfogható bizonyíték — a keszülével, helyesebben a kampóskeresztlevel... Na és az elnyomott nőnél mit fognak megnézni?...

— Apropopó, hogy a női elnyomatás teljes legyen, a szép Adolf most az apácák között puhatóldzik, vajjon nem síbolnak-e valútát... Isten a világ felett, de ez a fess mázólo már igazán nagyon vakmerő!... Mert ha már mindenáron árja valútát akar, miért nem keresi nálunk, világi és nagyvilági nőknél — esetleg a félvilágiaknál?... Miért keresi ausgerechnet a szegény apácáknál?...

— Na meg azután hogy az árja nőnek még táncolnia sem szabad, ha a párja nem árja... Hát ez nem járja!... Egyhangúlag kérdelem, honnan tudhatja egy boldogtalan nő ott a bálban, hogy a hirtelen felkinálkozott párja árja-e, vagy nem árja?... Az orrára nincs mindig ráírva, a születési kivonatát nem veheti elő, ha magával hozta is, hát akkor honnan tudja?... A hadikórházban csak megállapíthatta ezt egy rutinos ápolónő, hiszen ott fityegett a betegnél a csalhatatlan — fejlap... Na de egy bálban?...

— Megtörtént ugyan a minap az egyik berlini elitbálban, hogy egy harcias árja hölgy haragosan ellökte magától a táncosát és rávált: „Magával nem táncolok tovább, maga zsidó!”... Na és most az egész művelt világ azon tőri a fejét, mi csoda furcsa figurákat táncolhattak abban az elit árja bálban, ahol a hölgyek már tánc közben is meg tudtak bizonyosodni a fecskéfarkú frakkos férfiak vallásáról...

Személyi és sporthirek

— A nyájas olvasó b. figyelmét felhívjuk b. lapunk mai képes mellékletére két ábrázatban. Ez a műalkotás egy döntő bajnoki helyreigazítást ábrázol, amelyet a közismert dr. Csöves ügyvéd és teljes formában lévő többszörös sportbajnok benyújtott le a Jónapot című helyi világlap földalatti redakciójában. A mérkőzés számos néző jelenlétében folyt le, a leánynevelő intézet kazamátáiban berendezett helyreigazító stadionban. Mondanunk sem kell, hogy a mérkőzés a többszörös doktor-afletta elnyomó fölényével dőlt el, amint azt az eldadt ábrázolatok élénken illusztrálták, a szemtanuk pedig egyhangúan kommentálják.

— A cluji nemzetközi sászövetség értesíti összes férfi és nőtagjait, hogy — tekintettel a tavalyi hó teljes eltűnésére s a téli olimpia végleges befejezésére — f. évi március hó 1-ével kegyeskedjenek felhagyni a sifelszerelés korzón való sportszerű körülhordozásával s a hajtincsek és sifbugyogók az enyhe tavaszi szélben való lebegtetésével. A külvárosokban s a gyeperedő domboldalakon azonban továbbra is körülhordozhatják. A sportlétesítményi szakosztály.

— Nincs többé Frankfurter, — ezt a megdöbbentő hírt közlik Frankfurtból, az ugyanolyan nevű világhíres formásvirslis hazájából, ahol Hitler Adolf ennek a népszerű kolbászkának további gyártását politikai retorzióképen betiltotta. A meleg formás betiltására Frankfurter Dávid svájci merénylete adott okot, ahol a kis Dávid leparitványta a hillerista Guslov-Góliátot.

— Sajtómegrágalmazottak Klubja létesült újabb városunkban, ahová a klub két atlétagjának ajánlására minden gentleman beléphet, aki a rágalmozója kitépett nyelvét főkéletesen bírja s erről az elnökség előtt tanúságot tesz. A klub elnöke dr. Zargondnok Romulus ügyvéd, az összsajtó, aelnöke pedig dr. Györgyi János és dr. Csöves Elemér, mindkettő a földalatti sajtó megrágalmazója. A klubszabályok annyira szigorúak, hogy például dr. Hirschler plébános belépését nem aprobálták, mert kisért róla, hogy eredetileg nem budai sváb, hanem upesti zsidó.

— Miss Mia nyerőszám — jösnő, aki csalhatatlan sikerrel bejósolja a főnyereményt nyező sorsjegyek számát, a minap nagyszabású felsőbb matematikai megrendelést kapott a helyi róm. kat. egyházközség egyik újságírótagjától. A megrendelés szerint a csodaszámoló Missnek ki kell számítania, hogy az elpárolgott 44 milliós holland kölcsönből mennyi fog jutni a hívek közösségének.

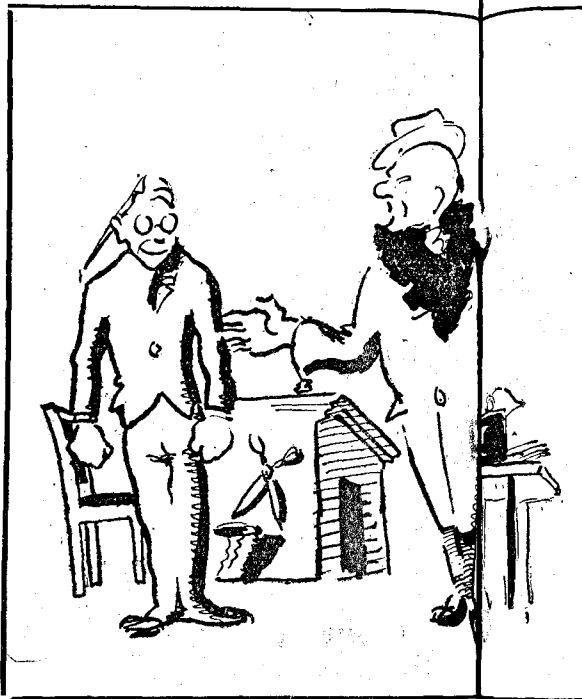
— Kiadják vagy nem adják Cage-grósz? — ez a kérdés foglalkoztatja most a bűnügyi kíváncsiakat. A közvéleményt ezzel szemben az a fontosabb kérdés foglalkoztatja, hogy Don Cage-grósz kiadja-e a tulajdonképpeni bűnösöket, a bucaresztii nagy cápákat. Az ügy — amint látjuk — ilyfor- máan nagyon kiadós.

A trombitás.

— Hogy élsz a férjeddel, drágám?
— Nincs semmi baj, édesem, hacsak az nem, hogy egy kicsit sárgaréz ize van...

Amilyen a „Jóesztisten”, olyan a fogadástisten

A külteki sajtószenzáció...

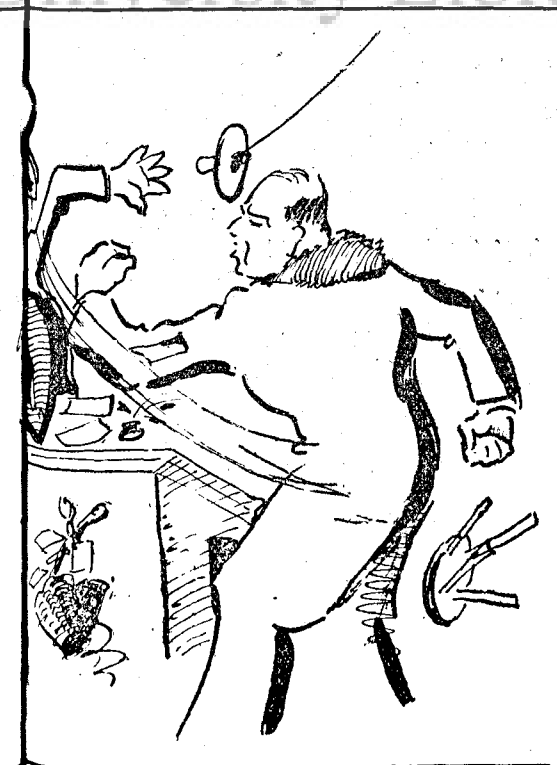


TÁYER MÓNI betűszerkesztő: Jóestét, rabszolgák! Írjátok: dr. Csöves ügyvéd nem is ügyvéd és nem is doktor! Sőt még csak nem is bajnok!

TINTAKULI: Kegyelem, Nagyur, de én láttam az összes diplomáit...

TÁYER MÓNI: Na akkor maga Zsigmond király nevében el van bocsálva!...

...bajnoki helyreigazítása...



Dr. CSÖVES ügyvéd, többszörös doktor, sőt többszörös bajnok másnap megjelenik a szerkesztőségben és mindkét minőségét a helyszínén sikeresen bizonyítja...

Az álarcos Kolpingbálon egy lóbeszédű körgalléros fiatalember bőszen iramban ragadja magával a táncosnőméré. És mondja, mit ábrázol maga a kishő pihegve a százhuszas tempótól. Én a repülő hollandust, kérem, szívesen a titán. Igen? Nos akkor most repüljön me taposson olyan kilarétoan a lábamon!...

Beköszönt a GARABONCIÁS

új köntösben, de a régi jó humorával minden volt olvasója portáján. Nem is lehetne talán alkalmasabb időpont az újból megjelenésre, mint a nyomasztó téli reménytelenségre az új tavasz kibontakozása. Véletlenül és mégis szimbólikusan a farsang végén köszöntünk be, hadd tartson tovább a vidámság, hiszen úgyis olyan kevés részünk van benne...

Örömmel jelenthetjük kedves olvasóinknak, hogy lényegesen olcsóbban, egész évi előfizetésben csak 150 lejért adhatjuk lapunkat a kezükbe, míg példányonkénti árát mindössze 6 leiben állapítottuk meg. Csak a cégek és nagyvállalatok előfizetési ára lesz ennél magasabb.

Hisszük, sőt tudjuk, hogy egyik minket ezelőtt is szívesen láttak — és hála Istennek, szép számmal voltak — azok most sem fognak elzárkózni előlünk. **A kiadóhivata!**

A szobalány

— Juliska, magát vasárnap megint az én ruhámban látták...

— Annyi baj legyen, naccsága, a szobalái álarcos bába elmehet a naccsága az én ruhámban...

MARI

— Naccságám, elmehetek-e ma este megint a sétátra, már kezdenek csicseregni a madarak.

— Elmehet, Mari, de nehogy megint egy üveg vörösbort vigyen a madaraknak!...

A tavasz örömei

— Jancsika, hozd fel a Juliskát is a kertből, fogtok oszonnázni!...

— Nekí nem kell, anyukám, éppen most etettem meg vele egy jókora gilisztát.

Kalapüzletben

— Apuci, neked melyik tejszék a kettő közül? Nekem ez a zöld...

— Hát akkor maradjunk ennél aranyom.

— Csak azért mondom, mert ha neked a lila tejszék, hát megveheted azt is...

Költészet és próza

— Uram, az én anyám az anyaföld és én arra büszke vagyok...

— Jó jó, művész úr, de miért hordja az anyját éppen a körme alatt?...

ELIT PARTI.

— Mondja, közvetlő úr, láthaték egy fénykép arról a milliós partitól?

— Azt nem, barátom, ilyen hozományom már nincs fénykép!...

Mit lát? Mit hall? Mit tud?



— Mit lát, fajtárs?
— Nahát mit látok? Az emberek élnek, az emberek halnak — nem lehet jobb dolga a vízben a halnak, vízből levegőből nagyokat szippanthat — ha tüdeje bírja, hangosat rikkanthat, avagy meglapulhat, mint dinnye a fűben — ha párszani akar, nincs része refűben, ha kalandra vágyik, bekapja a legyet és szárazra kerül, halnagság, önkegyed, örül és ficánkol, hogy kint van a vízből — rásodrint és rágyújt halkrajcáros szűzből s az élvezet után munkát megy keresni — ki fog tejméz helyett bús kétségbe esni, így tehát vidáman kapkod fűhöz-fához, holnap holnapután hozzáadja mához, összead és kivon, tartozik, követel — nem mulaszt, nem henyél, hibát se követ el s fáradozásának im megvan az ára: jövőre bejegyzik ingyen népkönyhára!... Látom, amit látok!

— Mit hall, fajtárs?
— Nahát mit hallok? Hallom, béke készül Dunamedencében s mind keserűbb kenyér süll a kemencében, szép szavak puffognak Párisban, Londonban — hogy az ember szíve most olvad el nyomban, magyarul povedál a tót Hodzsa Milkó — a szegény tókalsót nem üti a filkó és ha már ütni kell, üssék a jó Hájlét — csak sziványbecsületesen osszák fel a szájrét, senki nem ellenség, mindenki jóbarát — a sok primadonna riszálja a farát, ferde szemmel sunyit jobbra-balra japán — ravasz mosoly lappang a muszka ajakán, Hitler, a mázólo, világbotrányt elken — zsarolva osztozik az elzsarolt telken, ilyen alku folyik az Ember bőrére — így velkőztetik le csőréra, pörére s a gyáva pária sűgia éhes lábza: az ilyen békével mehetnek a frászba!... Hallom, amit hallok!

— Mit tud fajtárs?
— Nahát mit tudok? Tudok szántóvetni és másnak aratni — az öklömmel ütni s a számmal hallgatni, tudok beketürni, fizetni, koplalni — mindenféle fronton hitványan meghalni, tudok feltámadni, előlről kezdeni — vézna fiamat is ilyenhez edzeni, csenevész asszonyom anyatejre hozni — anyaméh termését bővebbre fokozni, tudok temetni is, csak úgy mint dicsérni — követelni csak úgy, mint szerényen kérni, tudok az Istentől illendően félni — csak egyet nem tudok: élni és megélni!... Tudom, amit tudok! — kai

APJA FIA.

— Most pedig mondd meg, hogy miért vertelek meg, te istenáika?

— Azért, mert te vagy az erősebb!



— Aszongya azasszon múlt vasárnap vernyadóra, jólösz kihöődni azágybul, mörhogy téli olimpíját röndöznek ajedző urék a dombódali gyesznócsapáson...

— Ólim ide, ólim oda — véliöm a pokróc alól — hanöm ajó pija nöm rossz! Csakhogy lösz-e hozzá kaja is, aszond mög?...

— Tuggya aföne, milösz! — így azasszon — mikor én asse tudom, hogy mi aza téli olimpíja, hacsak kend nöm tuggya...

— Hát én tudom is! — böstörködök véle amogy pipavégrül — möhogy nöm vagyok olan tudatlan paraszt, mint te, hallod-e?

— No mongya, ha tuggya! — így ölte a kíváncsi föne, oszt föl se vötte a sértést, ami nöm szokása.

— Hát idehallgass, öbadta! Hogy az ólim micsoda, azt nöm köll tudni, a főhérnépnök, hanöm ajó pija, ammán döfi!...

— Csaknöm valami úri gyesznóság az ólim is? — racogott kíváncsian abösteölke.

— Ögy nyavolat! A pija, az nömögyéb, mint áldomás. Csakhogy mér köll azt nyakigtélbe a dombódalba mögröndözni, az mán úri hóbort. No de azér györünk!

Oszt nyakamba vetöttem a tarisnyát a kaja, akulacsot mög a pija szömponjtábul, oszt kivágódtunk azasszonnal a gyesznölögelőre, a faluvégi dombódalba...

Nagy vót itt mán a gyüleközet! Ott vótak ajedző urék a ródilival, amit azembör alábaközé vösz, oszt úgy síklik le adombrul azárokba, mint a veszöifföne. Ott csicsonkázott ideoda akáplánúr, mög a Szávertájg bótos fíja, atalpukon két dióverő léccöl, akezükkbe mög ögyögy söprúnyéllöl, hogy elnö vágoggyanak.

— Aggyistön, Vancsik bácsi, — így akáplánúr — majdhogy elkéstök, énmán istönösen kisieltöm magamat, gyűjjenök maguk is!

— Azasszon szömérmösen elpirút, mörhogy nyilván félreértötte a kisielést, én mög rávágtam:

— Vájjék ögességére akáplán úrnak, de mink mán odahaza kisieltük magunkat biztonság okábul. Oszt hogy esött akáplán úrnak?

— Hát először csak jólment, de másodsor mán kicsit rogyott alérgyöm...

Oszt hogy azasszon csak irütt-pirütt,

akkó látom, hogy ögisz másra gondol és nöm a spótra. A többiek is jót kacagtak, csak akáplánúr gyüfft zavarba. A Szávertájg betyár fíja mög igönyösen a hóba hempörgött a röhögéstül, hogy hát münk már odahaza kisieltük magunkat...

Hanöm köztünk maraggyon, azögisz céció nömért ögy hajítófát. Nöm vót ott se ólim, se pija... Kaja mög amügysel... Még neköm köllött mögosztani atarisznyát mög acsutorát azurakkal... Mégcsak asse tuttam mög, mi anyavala aza ólim-pija... Hacsak az nöm, hogy a Lopikás cigány hegödülés közbe mögcsapta ajedzőné aranyóráját... Hogyhát csak magához vötte, nöhoggy rálépjönek ródilizás közben... De azér aképe csak mögdagdadt a vallatás nyomán!...

—kai.

Érettségi

— Befejezésül soroljon fel nekünk néhány kisebb-nagyobb csillagot.

— Igen is, biztos úr! Shitley Temple, Gál Franci, Gréta Garbó...

Tanító néni

— Haszontalan, gonosz kölyök vagy, Hulyák Misi! Lennék csak én az anyád néhány hétig!...

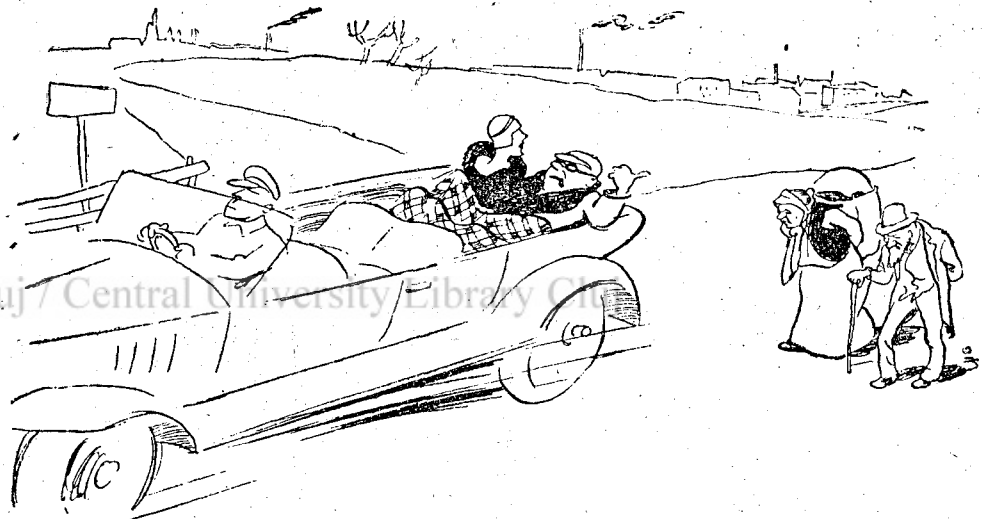
— Ha akarja, szólhatok a papának, tanító néni...

Aszfalton

— Tolakodó fráter! Már egy órája kullog utánam!

— Tényleg buta dolog, aszonymom. Kérem a címét és akkor előre megyek...

Don Caballeros Cagegrósz futása



GRÓSZ PANAMISTA (Oradea határában): Most láthatja, művésznök, milyen karriert csináltam! Ezek az én szegény, de becsületes szüelim itt az országuton!...

Vásároljon nyerősorsjegyet

A MÁRCIUS 15-IKI I. OSZTÁLYU HUZÁSRA A:

KERESKEDELMI HITELBANK RT. CLUJ

PIAȚA UNIRII 20.

Erdély és Bánát legszerencsésebb főelárusítójánál!

**Minden húzásnál
milliósz nyereményeket juttat szerencsés veöőinek!**

Jó dolog a hinta, jó cukor a LINDA!

Színház és Filmvilág

VILÁGPREMIER

A „CAPITOL” MOZGÓBAN

Egy film, melyet országok várnak

Fehér hollónak is beillik ez a páratlan üdeségű, Heidelberg zamatu legújabb Jannings-film. És pedig nemcsak azért, mert *Emil Jannings* mesteri alakítása mindig is fehér holló a vásznon, hanem azért is, mert ez a film egyenesen a gyárból jön Cihjra és eddig a világon sehol sem adták.

A „Fehér páva” (Prof. Traumulus) cluji világ-premierjét városunk szülőltje *Stolz Hilda* (Hilde von Stels) eszközölte ki a filmgyárnál. A film nő főszerepét ugyanis *Stolz Hilda* játssa és a nagy *Emil Jannings* mellett először a szülővárosában akar bemutatkozni a mai kor egyik legnagyobb filmjében.

Nem érdektelen az sem, hogy a művész nő személyesen is hazalátogat nagyszerű filmjének premierjére, mert — saját bevallása szerint — minden más sikerén felülértékeli azt a boldog érzést, hogy szülővárosa közönsége elé léphessen immár a legnagyobbak közé befutott művész nő, a nagy *Jannings* mellett. Így tehát kettős meglepetést tartogat a közönség számára a *Fehér páva* cluji világ-premierje.

Mindaz azonban nem tartotta vissza a *Capitol* igazgatóságát attól, hogy ezt a nagyszabású film-eseményt megelőzőleg egy második kolosszális filmet ne tűzzön a programjára: a „*Volgai hajós*”-t, *Inkisinoffal*, *Pierre Blanchard*-zal és *Charles Vanellel*.

Aki ezt a három nevet így együtt látja, annak már aligha kell a film nagyszerűségét behatóbban felvázolni. A *Volgai hajós* ugyanis még a *Capitol* elsőrangú filmműsorában is kimagasló műalkotás.

És ha már itt tartunk, a legösszintébben ki kell hangsúlyoznunk, hogy a *Capitol* *Hirschfeld Sisi* tulajdonos és *Jovian Antal* igazgató mai vezetéke alatt, nemcsak a helyi, hanem bucuresszti mozikat is beleértve, az ország legválogatottabb műsorozójának tekinthető. A filmesek eme állítását mi is alátérjük, mert csak a minap a szemünk előtt történt meg egy olyan eset, amelyre csak a világvárosi mozikban esik példa: *Egy 30.000 lejes filmet a Capitol mindjárt az első napon úgy dobolt a vásznáról, mintha csak egy olcsó pótkép lett volna!*

Ez a gesztus pedig kerek 30.000 lej nettó veszteséget jelentett.

— *Vagy megtartom a mozit bármilyen áron az abszolút művészet névján, vagy pedig kiadom a székelj legényeknek táncmulatságok céljaira, de ilyen filmet nem játszom!* — mondotta a kipurált izlésű tulajdonos a világ legnagyobb ítegműsoraival.

Ugy látszik, vannak még mozik Romániában!



Van színházi közönség, ha van színház!

Az előző színházi rezsím megrögzött lamentációjára cáfolt rá a Magyar Színház mostani működése dr. *Kádár Imre* közismert író és rendező vezetése alatt. Jó öreg *Janovics* direktor és alkalmi epigonjai, amikor látták, hogy a havi hatvanezer lejes primadonnákat s a henyélő sógoromákat már nem tudják fizetni — azzal verték félre a színi kultúra harangjait, hogy nincs már színház a mozi mellett, a közönségnek a mozin kívül semmi más nem kell!

Mi, akik *Janovics*ék legutóbbi szereplését figyelemmel kísértük és elégtétellel bevallhatjuk: mindig el is ítéltük — egyedül állunk ki ezzel a hitünkkel a magyar nyelvkultúra védelmére és az összajtó kényelmes együttlamentálása ellenére bátran hangoztattuk, hogy igenis lehet és kell színházat csinálni, csak hogy nem az akkori főúri installáció mellett, hanem korszerű és törhetetlen munkaakkarrással, a színéklurák felerzséklésével és komoly munkaerők beáramlásával.

És dr. *Kádár Imre*, az új igazgató hangtalan ténykedésével százszázalékosan beigazolta a mi álláspontunkat. A színház erőteljes téli ciklusa remekül bebizonyította, hogy a krízis elmérgesedése mellett is akad színházi közönség ebben a városban, ha van színház a szó komoly értelmében.

A legnagyobb örömmel regisztráljuk ezeket a biztató tényeket és a legteljesebb együttérzéssel üdvözöljük azt a szépsikerű kolosszális munkát, amit dr. *Kádár Imre* igazgató fáradhatatlanul feláldoz a magyar nyelvkultúra ostromolt oltárán.

Ha elvi harcban állunk is évek hosszú során a mult rezsimmel és annak minden kinövésével, az új rezsim — ha ebben a szellemben folytatja a megkezdett jómunkát — mindig maga mellett fog találni bennünket, bármily fajtájú mesterkedők aknamunkájával szemben.

Rátermet

— *Hallom, hogy artistának megy a fiad, Rozsomák?*

— *Csakis! A gyerek olyan okos, hogy a legjobb „dummer August” lehet belőle.*

SZENTIVÁNÉJI ÁLOM

A legnagyobb film bemutatója a Select mozgóban

A művészet két legnagyobb zsenije, az író *Shakespeare* és a rendező *Max Reinhardt* találtak rá egymásra a *First National* eme legújabb és páratlan mondható remekművében. Mint két izzó üstökös, a művészet csúcspontja felé való rohantában, magukhoz ragadták a nagy *Mendelson* és *Erich W. Korngold* gigászi zenetalentumát, *Bronislava Nijinska* monstr=balettkarának titáni tánckésztségét és a közreműködő filmművészek hatalmas gárdájával olyat alkottak a „*Szentivánéji álom*” című filmben, ami a mindenkori filmgyártás megkoronázását s a filmművészet paroxizmusát jelenti.

Csak mellesleg jegyezzük ide, hogy a film előállítási költségei másfél millió dollárt tettek ki, ami a mai viszonylatban olyan fantasztikus áldozatot jelent egyetlen film ellenértéke fejében, amelyre a *First National* konzorciumon kívül alig szánna rá magát még egy filmgyár.

Már maga a gondolat: *Shakespeare* szédületes fantáziájának megszemélyesítése és filmrehozása, olyan hallatlanul nagy koncepciójú, hogy egyedül *Max Reinhardt* vállalkozhatott reá, a mögötte álló és benne vakon megbízó lökekolosszus támogatásával. És így tetet öltött a legnagyobb író gondolata a legzseniálisabb rendező megvalósításában.

A művészgárda, melyet *Reinhardt* ehhez az álomszerű filmalkotáshoz magamellé vett — köztük *Dick Powell*, *James Cagney*, *Joe Brown*, *Olivia Havilland*, *Anita Louise*, s.b. s.b. — a rengeteg baletttáncosnót, görllt és táncost beleszámítva, olyan együttest reprezentál, amelyhez fogható eddig még nem volt együtt egy film keretében. Szépség, tánc és énektudás tobzódik és vetekedik itt egymással pazar özőnben, mintha csak minden egyes ember, aki ebbe a filmbé bekapcsolódott: író, rendező, zeneszerző, tánc, ének és alakítóművész és velük együtt a nagytökés, azt az egyetlen elhatározást igyekeznék kisugározni, hogy „most olyat produkálunk, amitől eláll a kulturvilág szemé-szája és szentivánéji álomban fogja rebegni maga elé: ilyet még nem láttam, de még csak nem is álmodtam!”...

A filmremekmű ünnepélyes bemutatója egyébként szerdán este 9 órakor volt *Drágon polgármester védnöksége* alatt, az irodalmi és művészeti körök, a város legválogatottabb közönségének részvételével és egy felejthetetlen művészeti élmény egyhangú impressziójával.

Mondanunk sem kell, hogy a film azóta is állandóan zsufolt házak mellett pereg, ami telje en érthető is, mert ilyen látványt alig nyújtottak eddig a közönségnek.

RÁDIÓ = HIREK

Heil Hirschler! ☉ Uj Kelet jelenti: Nem igaz, hogy a plébános

úr zsidó, hanem r. k. (régén kikeresztelkedett) ☉ Ellenzék jelenti:

A kat. vagyonzárlatot közbenjárásunkra majdnem feloldották ☉

Keleti Ujság jelenti: Pártunk közbenjárására a zárgondnokot a mi

kebelünkől fogják kinevezni ☉ Estilap jelenti: Mi mindenben csat-

lakozunk az Ellenzékhez ☉ Jóestét kívánja: Mi a plébános urat

akarjuk zárgondnoknak ☉ Patria jelenti: Nem tudjuk, hogy a zár-

latból nem lesz-e bezárlat ☉ Najiunea Română jelenti: A domnule

paroch kikémlelte, hogy meddig maradunk kormányon ☉ Erdélyi

Garabonciás jelenti: Jobb plébánost, kevesebb kikeresztelkedést!

Helyi szakasz

Prof. Immerluft jól eldugott főtéri rendelőjébe véletlenül bevetődik egy idegen páciens. A szeme ijesztően dülledt s az adámcsutkája alaposan meg van duzzadva.

Az úrlovas „professzor” gondterhesen megvizsgálja és fölényesen kijelenti:

— Kedves uram, az ön betegsége csak képzelődés! Ne foglalkozzék sötét gondolatokkal, legyen jókedvű, daloljon munka közben...

— Az teljesen lehetetlen, doktor úr! — mondja a páciens tragikusan.

— Miért volna az lehetetlen?

— Én saxofonista vagyok a Regál-bárban...

A kitünő dr. Lupán nőorvossal és operatőrrel találkozik egyik kollégája a Vivó-klubban. Lupán doktor óriási klinikai és magánpraxisának fáradalmait pihenni ki egy kényelmes fotóiban; amikor hozzáül a bőbeszédű szaktárs és többek között ezt mondja:

— Nahát nincs igaza annak a György Lajos tanárnak azzal a nyelvtisztítással!

Azt állítja, hogy minden idegen szót magyarul is ki lehet tökéletesen fejezni... Hát most én női operatőr létemre hogyan írjam ezt ki magyarul a táblámra?

— Irja ki, hogy „női felvágó”! — válaszolja könnyedén dr. Lupán.

A harisnyagyáros becsengeti a levelezőjét és meghagyja neki, hogy írjon sürgősen egy fizetési felszólítást Linkblatt Maximilian cluji kereskedőnek.

— A Linkblattnak? — mondja a levelező vészfélszólóan és elrohan, hogy megírja a levelet. Hamarosan visszajön és jelentős pillantással átadja a levelet főnökének.

— Nem jó! — mondja a főnök. Ha ezt elküldjük, egész biztosan elítélnék minket becsületsértésért. Tessék átírni!...

A hivatalnok behozza másodszor a levelet, a főnök elolvassa és megkönnyeb-bülten mondja:

— Na most már jó lesz, csak két kisebb hiba van benne: a „csirkefogót” írja egy szóban és „betörő” helyett írjon tolvajt...

A nagykoru család.

— A százéves házaspár most temette el a legfiatalabb hetvenéves fiát. Hazafelé jövet mondja az öregúr a feleségének:

— Mindig mondtam, hogy ezt a fiut nem fogjuk felnevelni!...

AKKUMULÁTOR TÖLTÉST

SZAKSZERU JAVITÁST
és minden mechanikai munkát olcsón
és precízen végez

AUTÓELECTRICA

a Román Operával szemben

Tűzifát

LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABBAN

Munteanu-nál

rendelhet.

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 53. • Tel. 89.

TARTÓS ONDOLÁLÁS

hat havi garancia mellett
villany nélkül, égetés kizárva!

Fodor Salon

CALEA MARECHAL FOCH 4.

**JÓ RUHA,
TARTÓS RUHA
NAGY MEGTAKARITÁSI!**

Ennek mestere:

Fischer

URISZABÓ

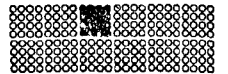
CLUJ, CAL. REG. FERDINAND 11

INGYEN

TOMBOLA

jókedv
minden este a

**Regál-
bárban**



Világárosi műsor!

Beléptidij nincs, jó tánczene van!

REGGELIG
! NYITVA !

Calca REGELE FERDINAND No. 34